

efter et flygtigt Kjenndskab til Forholdene — og denne Tanke synes at være noget af det Sundeste og Rigtigste, der offentlig er fremkommet i denne Sag, men desuagtet vil der ogsaa for dens Gjen-nemførelse være saa store Vanskeligheder, at jeg meget betvivler, at Nogen har forsøgt paa med Taale og Giiffel at regne ud, hvad slige Planer ville koste. Vi have langs Vestkysten, og navnlig den Del, som begrænder Linnfjordens vestlige Bassin, næsten overalt Flyvesand, som er saare vanskeligt at bygge Dæmning paa, ikke at tale om Sluser og lignende, som høre til de tekniske Kunstværker, Kunstværker, som kunne koste Hundrebetusinder, naar de skulle have nogen til Hen-sigten svarende Størrelse og Betydning. Men selv om de tekniske Vanskeligheder overvindes, vil det være tvivlsomt, om der kan udføres et varigt Arbejde. Thi kan man ikke under Flyvesandet komme til den faste Undergrund, og det betvivler jeg meget, at man kan paa den Strækning, saa har man en overmaade usolid Grund at foretage sine Arbejder og sine Beføstninger paa. Jeg har set, at i en eneste Storm ere store Strækninger af denne Kyst fuldstændig forsvundne. Jeg har set Maaker, som Gierne have dyrket i 30—40 Aar, og hvor de have haft deres hele Avl og Besætning, forsvinde, og der er ikke blevet Andet end den af Storm og Bølger omtumlede Flyvesand tilbage; det har navnlig været Tilfældet ved Thyborøn, hvor jeg har opholdt mig i længere Tid, og hvor jeg derfor kender Forholdene. Jeg har set andre Kyststrækninger, hvor der har været en fast Landtyst, som i langt højere Grad var be-skyttet end nogenfomhelst Dæmning, vi kunne op-føre med Menneskekræfter, idet dens høje Bakke-strænter vare bedækkede med gammel frodig Vege-tation lige ned til Havet, og dog har en eneste Stormflod bortskyllet store Strækninger af den, og Havet har derpaa bemægtiget sig dens Grund. Det Samme har været Tilfældet selv ved Alalun og ved Bøobjerg, hvor der dog er en fast Lermasse.

Naar man altsaa ser, at de derværende faste Grunde ikke kunne modstaa Havets Angreb, kan man indse, at hvilketfomhelst Dæmninger der op-føres af det løse Materiale, som man paa Stedet kan disponere over, vilde være i endnu højere Grad eksponerede, og dette er navnlig Til-fældet ved Linnfjorden, hvor der er løsere Flyve-sandsgrund end i de nysnævnte faste og mægtige Bakkestrøg. Jeg vil dog hermed kun antyde, at samtidig med, at jeg er enig med de Herrer, som mene, at, dersom vi kunde tage Lyren ved Hor-nene paa dette Sted, udrettede vi meget mere end paa noget andet Sted, nærer jeg Befymning for, at Vanskelighederne og Beføstningen ville være saa store, at de maaske ville overskride vor Evne. Smidlertid har jeg kun villet antyde Vanskelig-hederne, men ingenlunde opgive Haabet om et mulig gunstigt Udfald eller paa nogen Maade frataade, at man gennem den allergrundigste og omhygge-

ligste Undersøgelse selv danner sig en virkelig be-grundet Mening om, hvad der kan udrettes, og hvilken Beføstning der er forbundet dermed. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) fremsatte en Ytring, som ikke er af stor Betydning, men som jeg dog tror at burde gjøre en Indsigelse imod. Han sagde, at Hjsteb Amt i mange Aar havde netget at have Raad til at bevilge 500 Rbd. til en Høiskole, men at det her bevilgede $\frac{1}{2}$ Million til Jernbaneforetagender. Jeg veed ikke, hvorpaa han støttede denne Be-mærkning. Jeg veed ikke rettere, end at Amtsraadet og Byraadet have endogsaa berevillig bevilget dette Beløb til en Høiskole i Hjsteb, og vi haabe ved hans og det øvrige Finantsudvalgs Bistand at faae det yderligere bevilget. Men der er en anden Bemærkning af ham, som jeg anser det for mere nødvendigt at dvæle et Øieblik ved. Han sluttede sine Udtalelser om Jernbanen i Thy med, at der ikke burde gives Bevilling til en saadan Jernbane, og ikke til en Bro eller nogenfomhelst Udbygning til en Dæmning. Hvad det første Punkt angaar, antager jeg, at de Betæneligheder, han havde, ville for en væsentlig Del være ophævede, naar han hører, at det større Beløb, hvorefter Lov-forslaget ingen Oplysninger meddeleer, men som han ventede skulde tilveiebringes fra Beboernes Side, ikke udredes af dem, men af et privat Selskab. Skulde det alligevel imod Forventning vise sig, at man paa Grund af disse mange for-skjelligartede Anskuelser, som have løbet mellem hverandre i dette Hjstebbanespørgsmaal, ikke er istand til at faae en saadan Enighed tilveiebragt, at Regjeringens Forslag kan erholde Thingets Samtykke, vil jeg rigtignok sige, at man har skuffet de Forventninger, som med en vis Berettigelse have kunnet stilles til det høje Thing. Jeg maa da haabe, at i det Mindste det, som det ærede Medlem tilraader, maa være det Minimum, som ikke alene Thinget, men ogsaa den øvrige Del af den lovgivende Magt vil tilbyde Thy som et foreløbigt Afdrag paa dets Fremtidsforhaabninger, nemlig en Jernbane til Struer med en tidsvarende Trans-port over Oddefund. Jeg vil altsaa foreløbig no-tere mig dette som det Mindste, vi tør gjøre Regning paa, og jeg skal faa meget hellere gjøre det, som jeg oprindeligt aldrig har hørt til de lidenskabelige Befordrere af dette Jernbaneprojekt, fordi det paalægger Thy for store Offre. Det er min Overbevisning, at Anlægget af en Jernbane op gennem Thy tidligere eller senere vil blive nødvendig i Statens egen Interesse, og som jeg sidste Gang, da denne Sag forhandlede her i Thinget, tillod mig at paapege, er Jernbanen op igennem Thy en Længdebane, der har ligesaa stor Berettigelse som hele Vestbanen til at udføres paa Statens Regning, og derfor mener jeg, at dersom det høje Thing ikke tror at kunne gaa ind paa det af Regjeringen forelagte Forslag, maa det i det Mindste erkende Thys fulde Berettigelse til efter-